

Obsah

Kapitola první, aneb Klapzubáci opět na obzoru	5
Kapitola druhá, v níž se hlásá, že někdo názory měnit dovede a někdo zas ne	14
Kapitola třetí, kterou rozhodně nemůžete přeskočit, poněvadž v ní se vám naši hrdinové představí	20
Kapitola čtvrtá, čili hvězdy, nebe, spartak a hokej dohromady	27
Kapitola pátá je rázu skoro detektivního, poněvadž tátu Juru někdo pronásleduje a dokonce ho doběhne	33
Kapitola šestá, v níž pan Laufer reportuje, táta Jura se ptá: to tě nefackuje hanba? a Zátopkovi se všechno snaží urovnat	38
Kapitola sedmá, aneb jak pan Hájek bojoval s Toníčkou po boku	51

Kapitola osmá, jenom pro ty, kteří mluví perfekt česky	57
Kapitola devátá dokazuje, že i telegram stojí někdy za to, aby se mu věnovala pozornost, tím spíš, když je švédština tak krásný jazyk	65
Kapitola desátá nás seznamuje s obsahem trenér- ského pohovoru a končí chválou dítek, která dbají hlasu svých rodičů	67
Kapitola jedenáctá, aneb jak to bylo ve Stockholmu	72
Kapitola dvanáctá čili kupte si čepice, pojedeme přes pól	80
Kapitola třináctá, která dokazuje, že třináctka je přece jen nešťastné číslo, poněvadž se v ní mluví o nepřijemnostech	84
Kapitola čtrnáctá, mluvící o otcovských starostech, je uzavřena strohým konstatováním, že i diplomaté jsou lidé zvědaví	88
Kapitola patnáctá, která mluví o zděšení, beznaději, víře, ale také o nespolehlivosti	91
Kapitola šestnáctá nás seznámí s pólem, Eskymáky a záhadným brankářem jménem Napupupum. Navíc v ní otec Jura prohlásí: s tím špitáním dejte pokoj, na to je dost času doma	94

Kapitola sedmnáctá nám dokáže, že cestovat se dá
v Arktidě na ledačems, tedy i na kře, podíví se, kde
že ti Češi všude nejsou, a dopřeje otci Jurovi, aby
učinil zásadní prohlášení 101

Kapitola osmnáctá, aneb já sot, já sot, ale také první
perná šichta 107

Kapitola devatenáctá, aneb my se vlka nebojíme,
my si na něj vystřelíme 111

Kapitola dvacátá, o níž se nedá říci nic víc, než že je
poslední 117